

schoenen; Nederland telt een klein aantal huisartsen-onderzoekers; een enorm terrein ligt braak. Deze studiedagen hebben op overtuigende wijze aangetoond dat het Nederlands Huisartsen Genootschap zijn taak in deze kent. Onder de Nederlandse huisartsen is een ten opzichte van dit facet van het beroep positief ingestelde groep. De C.W.O., welke hier samen met het Philips Gezondheidscentrum hulde wordt gebracht voor de gehele opzet van dit programma en de uitvoering daarvan, vormt een uitermate belangrijke schakel tussen de verlangens van de individuele huisarts enerzijds en de doelstellingen van het Genootschap anderzijds. In het Nederlands Huisartsen Instituut zullen deze krachten binnenkort worden gebundeld en verder tot ontplooiing gebracht. H.

UIT HET JAARVERSLAG 1963 VAN DE C.W.O.

In 1963 bleef de samenstelling van de Commissie Wetenschappelijk Onderzoek vrijwel gelijk.

Om de discussies op de maandelijks vergaderingen te beperken en een grote vergader-efficiency te bereiken, werden verscheidene onderwerpen eerst in kleiner verband besproken, waarna een verslag van een zodanige bijeenkomst aan alle leden werd toegezonden. Ook werd meermalen de mening van de leden langs schriftelijke weg verzameld, waarna een der leden over deze commentaren een rapport samenstelde, dat in de voltallige vergadering ter sprake werd gebracht.

De maandelijks vergadering heeft steeds hetzelfde standaard-verloop. De notulen van de vorige vergadering en die van de laatste vergadering van het Dagelijks Bestuur zijn aan de leden tevoren toegezonden en worden eerst besproken. Daarna bespreekt men de zogenaamde werkljst, die steeds aan de notulen wordt toegevoegd. Deze lijst vermeldt nauwkeurig het werk dat men individueel of gezamenlijk op zich heeft genomen. Blijkt een opdracht bij de volgende vergadering nog niet te zijn volbracht, dan komt dit punt op de volgende werkljst te staan. Dit systeem voldoet zeer goed: enerzijds wordt nog eens precies het werk omschreven, dat men op zich heeft genomen, anderzijds betekent het een stimulans het ook spoedig uit te voeren.

De viervoudige taak van de C.W.O. is ongewijzigd gebleven, namelijk raadgevingen voor onderzoek van anderen, het ontwikkelen van eigen onderzoek, fundamenteel denkwerk en het tot ontwikkeling brengen van wetenschappelijk werk op het gebied van de huisartsgeneeskunde.

Enige centra en een tiental individuele leden van het N.H.G. hadden contact met de C.W.O. over een eigen onderzoek.

Buiten het Genootschap werden onder andere besprekingen gevoerd met het Rijksinstituut voor de Volksgezondheid (R.I.V.) te Utrecht over de profylaxe van mastitis puerperalis; met de Gezondheidsorganisatie T.N.O. over de draagbaarheid van ijzerpreparaten; met de Centrale Kanker Registratie over de samenwerking met huisartsen op dit gebied; met het Research-Committee van het College of General Practitioners in Groot-Brittannië over onderwerpen van gemeenschappelijke belangstelling, zoals de morbiditeit en congenitale misvormingen; met de afdeling Gezondheidsstatistiek van het C.B.S. en met de Geneeskundige Hoofinspectie over de door de huisarts geziene morbiditeit, waarvan men in Nederland nog zeer weinig afweet.

In het algemeen streeft de C.W.O. ernaar aanvragen voor onderzoek van de farmaceutische industrieën slechts dan in behandeling te nemen, als zij voor de ontwikkeling van de huisartsgeneeskunde van belang zijn en in het kader van het C.W.O.-beleid passen. Zij pleegt overleg met de afdeling klinisch geneesmiddelenonderzoek van T.N.O. over de mogelijkheid en wenselijkheid van zulk een onderzoek.

Evenals in 1962 heeft het onderzoek over praktijkanalyse en morbiditeit de meeste aandacht van de C.W.O. opgeëist. Er werden verschillende profonderzoeken gedaan met IBM-kaarten, welk systeem vooral door zijn eenvoud voor uitgebreidere toepassing geschikt is. Er bestonden vooral veel problemen ten aanzien van de omschrijving van de gebruikte termen en de interpretatie van de waarnemingen.

In 1963 is een studiegroep opgericht, bestaande uit de C.W.O.-leden met daaraan toegevoegd oud-C.W.O.-leden en

enkele andere huisartsen, die met wetenschappelijk onderzoek in de huispraktijk bekend zijn. Het doel van deze groep is op basis van vrijwilligheid medewerking te verlenen aan profonderzoeken in kleiner verband en om geleidelijk meer huisartsen te betrekken bij en vertrouwd te maken met wetenschappelijk werk.

Aan de aanstaande collega drs. E. B. Schubert, die de C.W.O. als adjunct-secretaris heeft bijgestaan, is veel dank verschuldigd voor zijn omvangrijke arbeid. Zijn taak is sedert 1 januari 1964 overgedragen aan het Huisartsen Instituut.

Het hoofdthema voor 1964 zal wederom zijn de voorbereiding van een of meer morbiditeitsonderzoeken. Of deze onderzoeken kunnen worden ingepast in het raam van een landelijk jaaronderzoek, is nog niet te bezien. De opzet van een dergelijk jaaronderzoek is niet gemakkelijk, omdat men uit een eenvoudige, weinig tijdrovende vraagstelling zo veel mogelijk informatie wil putten, die voor de huisartsgeneeskunde van belang is. Wanneer het Huisartsen Instituut uitbreiding zal verkrijgen verwacht de C.W.O. verschillende projecten te kunnen uitvoeren, waarbij de technische verwerking van onderzoeken door het Instituut zal kunnen worden verricht.

De C.W.O. zal blijven streven naar een goede en efficiënte dienstverlening aan centra, groepen en leden.

Voor belangstellenden is een exemplaar van het volledige jaarverslag van de secretaris van de C.W.O., Dr B. J. M. Aulbers, te verkrijgen bij het Huisartsen Instituut, Catharijnsingel 71 te Utrecht. Van der Sande

JAARVERSLAG 1963 CONGRES-COMMISSIE

Samenstelling van de commissie. Aan het begin van dit verslagjaar bestond de commissie uit E. van Westreenen, voorzitter; J. L. Bots, penningmeester; J. M. Deveer (oudvoorzitter); Dr. R. L. Cornelissen (namens C.W.O.); en L. Bienfait (toegevoegd), terwijl later Mevrouw M. A. Brondu Crocq (Fijnaart) als secretaresse de gelederen kwam versterken.

Werkwijze. De commissie vergaderde in 1963 tienmaal, terwijl daarnaast verscheidene besprekingen plaats vonden tussen leden van de commissie en medewerkers aan het N.H.G.-congres ter voorbereiding van de verschillende onderwerpen. De vergaderingen werden evenals vorig jaar beurtelings bij de commissieleden aan huis gehouden. De vaste vergaderdag, namelijk telkens de derde dinsdag van de maand, voldeed zeer goed.

Om dit jaar bijtijds deraillementen wat betreft vorm en inhoud te voorkomen en ook tijdig de voordrachten voor eventuele plaatsing in „huisarts en wetenschap” ter beschikking te hebben, werd bij de sprekers aangedrongen in juni een concept in te dienen en in september een drukgerede — evenwel vatbaar voor kleine veranderingen — voordracht klaar te hebben. De samenwerking met de sprekers was uitstekend en prettig, waarbij de vorig jaar gevolgde wijze van werken, namelijk de commissieleden zijn afzonderlijk verantwoordelijk voor de hun toegewezen programma-onderdelen, wederom succesvol bleek.

Het stencil- en typewerk werd dit jaar keurig verzorgd — hoewel niet altijd op dezelfde maten papier — door een drukker in Fijnaart.

Programma N.H.G.-congres 1963. De helft van de tijd op het N.H.G.-congres stond in het teken van de revalidatie, die werd belicht door huisartsen, die hun ervaringen en visies op

RICHTLIJNEN VOOR AUTEURS

Bijdragen worden bij voorkeur tegemoet gezien in machineschrift, in duplo, met toepassing van een brede kantlijn en op ten minste anderhalve regel afstand getypt. Men besluite het artikel met een korte samenvatting.